deren als zout, ijzer en hout voorlopig op te slaan om het later geleidelijk verder de rivier op te brengen. Er is over deze werkzaamheden tevredenheid uitgesproken en de kosten, die nauwelijks meer dan rsd 1000 bedroegen, zijn [fol. 1620], hoewel het hoofd in zee nog niet helemaal gereed is, goedgekeurd. Men gaf opdracht om bij het lossen van het jaarlijks arriverende schip ook van het hoofd gebruik te laten maken, zodat dit eerder naar Batavia kan terugkeren dan onlangs de Huis te Boede.)

Nog hebben wij als een seer goede zaak aangemerkt, het maken van twee nieuwe weegen, ter ordre van de ministers, als eene aan de noorder oever van de mond van de rivier af, door diepe moerassen heen tot aan 't fort toe, om langs dezelve de losvaartuygen, desnoods met paarden, te kunnen optrecken, daar ze anders bij de minste afwatering niet boven komen konde. En de andere van de mond der rivier af langs de zeestrand, door digte bosschen heen, tot aan Oeijong Carre toe, ter lengte, volgens hare opgave, van een Duytsche mijle. En dat wel voornamentlijk tot gerief van de afkomende bergvolkeren, die bevorens bij hoog water daar niet passeeren konden, als met gevaar van schaade, en 't nat werden hunner goederen. En dewijl dit alles geschied is buyten eenige kosten van de Compagnie door hare eygene slaven en die der ingesetenen, mitsgaders de bewoonders van Padang Pauw en Cotta Tenga, zo hebben wij niet kunnen af zijn, de ministers te laudeeren over dese haren gemaakte schickingen, als streckende tot een merkelijke verbetering in de beyde opsigten.

Fol. 1620r-v.

(Over de colleges van bestuur en huishoudelijke zaken [fol. 1621] is niets van belang te melden. Verder wordt verwezen naar de resoluties van 12, 14 en 15 juli 1763 en naar de brief naar Sumatra's Westkust van 11 augustus 1763. Het armenfonds van de kerk bedraagt rsd 2857. Omdat rsd 2000,- daarvan zich renteloos in de kas van de Compagnie bevindt, is toegestaan daarover, net als op andere kantoren, $\frac{3}{8}$ % rente ten gunste van de armen en de kerk uit te betalen. Uit de negotieboeken over 1760/61 en de brief van 28 februari 1763 blijkt helaas dat het resultaat f 48.915 minder is geweest dan het voorafgaande jaar door f 39.415 minder inkomsten en f 9500 meer uitgaven. De inkomsten bedroegen f 101.472 en de uitgaven f 111.338, zodat het negatieve saldo f 9866 heeft belopen. Het is wenselijk dat dit anders zou zijn geweest. Het bestuur zegt dat het alles in het werk heeft gesteld om de uitgaven te verminderen en de afzet van textiel te bevorderen. [fol. 1622] Maar dat was tevergeefs. De uitgaven waren hoog door het bouwen van nieuwe, of het repareren van oude vaartuigen, het herstellen van gebouwen, het openen van een kantoor te Natal en een expeditie naar het noorden. Men moest zich daar maar bij neerleggen. Volgens de brief van 28 februari 1763 laat het jaar 1761/62 zich gunstiger aanzien. De eerste sloep zou de boeken over dat jaar meenemen, maar ze zijn pas in december ontvangen. De uitgaven zijn tot f 82.198 verminderd en de inkomsten tot f 121.094 toegenomen. Dit geeft hoop dat de zaken op Sumatra's Westkust zullen verbeteren en de uitgaven verder zullen dalen tot f 75.000,-, zoals in de memorie van bezuiniging van 7 augustus 1759 is bepaald. Dat is ook op 11 augustus 1763 aan het bestuur geschreven. De verdeling van de uitgaven onder hoofdposten van het kantoor Padang, zoals in de brief van 25 augustus 1761 aan commandeur Christiaan Lodewijk Senff is opgedragen, wordt tegemoetgezien. [fol. 1623] Het bestuur, en in het bijzonder gezaghebber Hendrik van Staveren, is opgedragen alle aanbevelingen die voor dit kantoor zijn gegeven, direct uit te voeren. Op 20 juli 1763 is met de Kronenburg, welk schip Padang zou aandoen om directeur Christiaan Lodewijk Senff naar Surat mee te nemen, een afschrift meegegeven van de beschrijving van Sumatra's Westkust door de raad extraordinaris Michiel Romp, vastgesteld in de vergadering van 30 december 1762. Daarin worden middelen aangegeven om zuinigheid te betrachten en de inkomsten te vermeerderen. In de brief van 11 augustus 1763 is Van Staveren om een antwoord gevraagd. Wat de handel betreft zijn de bevelen over de winsten bij de verkoop van textiel en de berekening van het goud uit de brief van 17 december 1762 weer ingesloten. Hierdoor, en tevens door de toestemming om onverkoopbare, ondeugdelijke of niet-bestelde textiel terug te zenden, hoopt men dat alle proble-